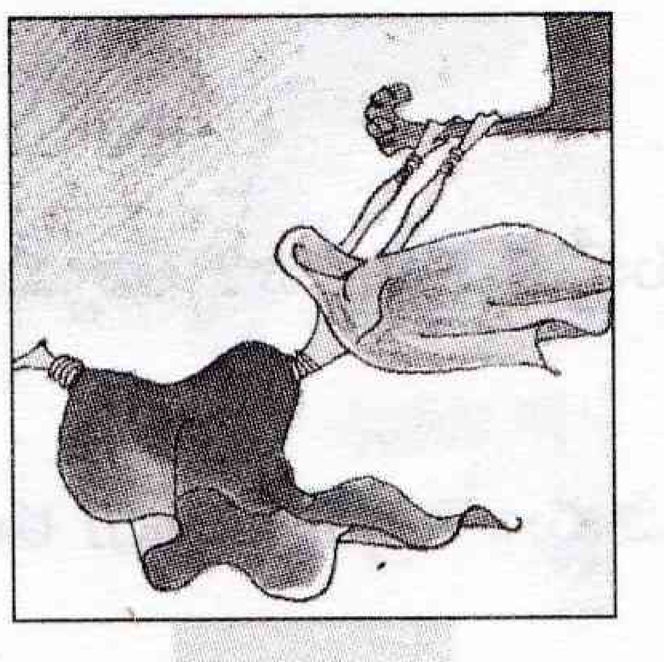

పరేస్తాన్ క పరా

గంధర్వరాజు

ఒక సుల్తాన్‌కు ఒక కుమార్తె పుట్టింది. ఆ కుమార్తెకి మాటలు వచ్చాక సుల్తాన్‌తో 'అబ్బాజాన్. మీరు ఎప్పుడు బయటకు వెళ్లినా మూడు మజిలీలే చేయండి. నాలుగోది చేయకండి' అని చెప్పింది. ఆ మాటలు విని రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎందుకైనా మంచిదని 'అలాగే' అన్నాడు.

అప్పటి నుంచి ఎక్కడకు ప్రయాణం చేసినా ఆ సుల్తాన్ మూడు మజిలీలే చేసి, అంటే మూడు తావుల్లో మాత్రమే విడిది చేసి వెనక్కి వచ్చేసేవాడు.

ఒకసారి యిలాగే కూతుర్నీ భార్యనూ తీసుకొని మందీమార్బలంతో షికారుకు వెళ్లి మూడుచోట్ల మూడు మజిలీలు చేశాడు సుల్తాన్. అప్పుడాయనకు కూతురి మాటలు గుర్తొచ్చాయి. ఎప్పుడు చూసినా నా కూతురు మూడు మజిలీలే చేయమని చెబుతోంది నాలుగోది చేస్తే ఏమవుతుందిలే అనుకొని నాలుగో చోటుకు వెళ్లి అక్కడ కూడా విడిది చేశాడు సుల్తాన్.

ఈయన ఈ పని చేస్తున్నప్పుడు రాకుమార్తె మంచి నిద్రలో వుంది.

ఆమెకు మెలకువ వచ్చాక గుడారం నుంచి బయటకు వచ్చి చూసింది. చూస్తే దూరంగా చల్లటి సెలయేరు, పచ్చటి గరిక, అందమైన పిట్టలూ కనిపించాయి. వాటి మీద యిష్టం కలిగి అక్కడకు వెళ్లి కాసేపు గరికతో ఆడుకుందామె. అట్లా ఆడుకుంటూ వుండగా భూమిలో చిన్న రంధ్రం కనిపించింది. ఈ రంధ్రం ఏమిటి అని అందులో వేలు పెట్టింది. అంతే.

ఎప్పుడైతే రాకుమార్తె వేలు భూమి లోపలికి వెళ్లిందో ఆ క్షణానే సెలయేరూ, గరికా, పిట్టలూ అన్నీ మాయమైపోయాయి. తళతళమనే ఎండ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఆకాశాన నిలబడింది. పైనున్న ఎండకు, వేలు ఊడి రానందుకు రాకుమార్తె అల్లాడిపోతా వుంది. ఈ సంగతి తెలిసి సుల్తాను, సుల్తాను గారి భార్య, భటులూ గిటులూ అందరూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. ఎవరు ఎన్ని విధాలుగా ప్రయత్నించినా రంధ్రంలో చిక్కుకున్న రాకుమార్తె వేలు మాత్రం బయటకు రావడం లేదు

అందరూ ఏడుస్తూ వుంటే అప్పుడు ఆకాశాన ఒక పలుకు వినబడింది.

'ఓ రాజా... నీ కుమార్తె వేలును ఫలానా పరేస్తాన్ (గంధర్వలోకం)కు చెందిన ఫలానా పరా (గంధర్వుడు) పట్టుకుని వున్నాడు. నీ కూతుర్ని వాడికిచ్చి పెళ్లి చేస్తానని నువ్వు మాట యిస్తేనే వేలు బయటకు వస్తుంది' అని, ఆ పలుకు మాయమైంది.

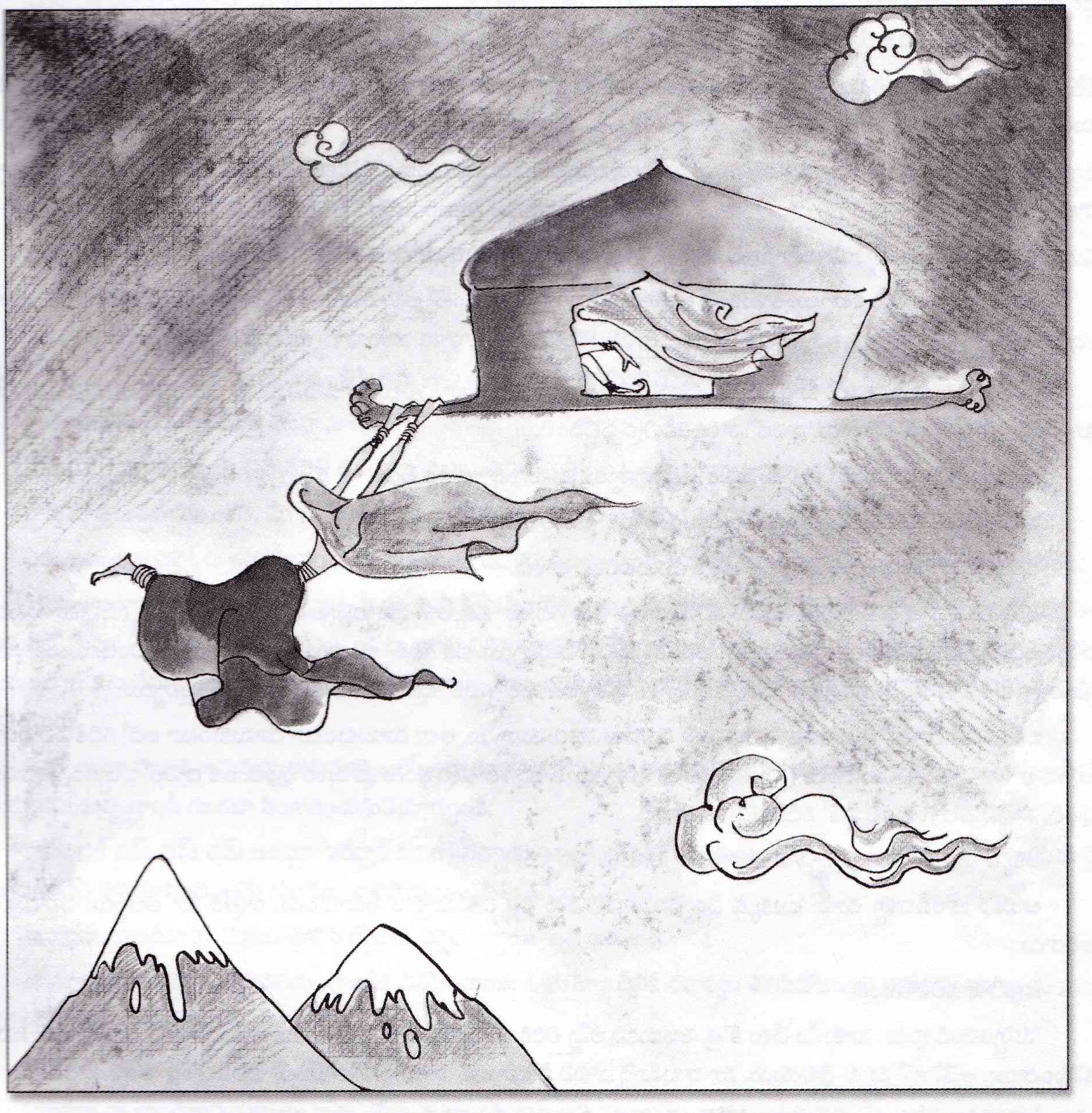

సుల్తాన్‌కు చెమటలు పోశాయి. పెళ్లి సంగతి తర్వాత ముందు కూతురు ప్రాణాలు ముఖ్యం అని తలచి, అలాగే పెళ్లి చేస్తాను అని మాట యిచ్చాడు. వెంటనే వేలు విడిపడింది.

గబగబా అక్కడ బిచానా ఎత్తేసి రాజ్యానికి వచ్చి చూస్తే ఏముంది ఒక యింత పొడుగు గడ్డం వున్న ముసలాయన, ఒక యింత పొడుగు కత్తిని చేతబట్టుకొని బయట కూర్చుని వున్నాడు.

సుల్తాన్‌ని, ఆయన కూతురినీ చూసిన వెంటనే లేచి నిలబడి 'రాజా, నా కుమారుడికి నీ కుమార్తెను యిచ్చి పెళ్లి చేస్తానని మాట యిచ్చావు గదా. యిదిగో ఈ కత్తితో నిఖా జరిపించి నాకు నీ కూతుర్ని అప్పగించు. నేను తీసుకెళ్లి నా కుమారుడికి అప్పగిస్తాను' అన్నాడు.

సుల్తాను, సుల్తానుగారి భార్య ఏడుపు మొదలెట్టారు. 'అయ్యా. నా కుమార్తె పసిది. తల్లిదండ్రుల చాటు బిడ్డ. అప్పుడే పెళ్లేమిటి? మా అచ్చటా ముచ్చటా తీరకుండానే మీతో ఎలా పంపేది?' అని బతిమిలాడారు.

'తప్పదు. వెంటనే ఈ కార్యం మీరు నెరవేర్చకపోతే మీ రాజ్యం సర్వనాశనం అవుతుంది' అన్నాడు ముసలాయన. యింక వేరే మార్గం లేక

సరే అన్నారు సుల్తాను, రాణి.

వెంటనే మాయామాయగా ఒక కాగితం ప్రత్యక్షం అయింది. దాని మీద సాక్షి సంతకాలు జరిపించి నిఖా చేసేశారు.

ఆ తర్వాత ఒక పడవ ప్రత్యక్షమయింది. 'ఈ పడవలో మీ అమ్మాయిని కూర్చోబెట్టి సముద్రంలో వదలండి. మా పరేస్తాన్‌కు చేరుకుంటుంది' అన్నాడు ముసలాయన.

'తండ్రీ. మేము మా అమ్మాయికి ఎన్నో కట్నకానుకలు, జవహరీలు యిద్దామనుకున్నాం. వాటిని ఏం చేయాలి?' అని అడిగారు సుల్తాను, రాణి.

'వాటిని సముద్రంలో వెయ్యండి. మా దేశానికి చేరుకుంటాయి' అని వెళ్లిపోయాడు ముసలాయన.

అన్న మాట ప్రకారమే కట్నాలు, కానుకలు, జవహరీలు యింకా ఏమిటేమిటో అన్నీ సముద్రంలో వేశారు సుల్తాను, రాణి.

యింక రాకుమార్తెను పంపాలి.

ఆమెను ఒక్కదాన్నే నావలో కూర్చోబెట్టి పంపడానికి ధైర్యం చాలక ఆమె బాగోగులు చూడమని ఒక బాందీదాన్ని (బానిస స్త్రీ)ను కూడా కూర్చోబెట్టి సముద్రంలో వదిలారు. నావలో వాళ్లిద్దరికీ నిద్ర పట్టేసింది.

మెలకువ వచ్చి చూసేసరికి వాళ్లొక పెద్ద కోటలో వున్నారు. మనుషుల అలికిడి లేదు

'బాందీదానా. ఏమి ఈ మాయ. మనం ఎక్కడున్నాం?' అని అడిగింది రాకుమార్తె.

'ఉండండమ్మా. నేను చూసేసొస్తాను' అని బయలుదేరింది బాందీ.

బయటికి వచ్చాక ఆమెకు ఏడు గదులు కనిపించాయి. ఏడు గదులూ ఒక్కలాగే వున్నాయి. ఆమె ఒక్కో గదినీ ఒక్కోగదినీ చూసుకుంటా వస్తా వుంది. చూసేకొద్దీ వజ్రాలూ, వైఢూర్యాలూ ఆమె కళ్లను మెరిపిస్తున్నాయి. ఒక గదిలో బంగారు సింహాసనం కనిపించింది. యింకో గదిలో ముత్యాల రాశి పోసి వుంది. ఒక గదిలో దేవలోకపు పూలు వున్నాయి. మరో గదిలో మైమరిపించే అత్తర్లు గుబాళిస్తున్నాయి.

ఒక్కోగదిని చూసేకొద్దీ బాందీదాని మనసులో రంగులు మారుతున్నాయి. అలా చూసుకుంటూ చూసుకుంటూ ఐదో గదికి వచ్చిందామె. ఆ గది ఖాళీగా వుంది. లోపల రెండు చిన్నచిన్న సీసాలు వున్నాయి. ఒకదానిలో ఎర్ర రంగు ద్రావణం వుంది. ఒక దానిలో పచ్చరంగు ద్రావణం వుంది. వాటిని అలాగే వుంచి ఏడో గదికి వచ్చింది బాందీ.

అక్కడ నిఖా జరిపించుకొచ్చిన ముసలాయన కూర్చుని వున్నాడు.

ఆయన బాందీదాన్ని చూసి 'యిక్కడ ఏం చేస్తున్నావ్? వెళ్లు వెళ్లి రాకుమార్తెను సింగారించు. రాత్రికి మా అబ్బాయి వస్తాడు' అని అరిచాడు.

బాందీ హడలిపోయింది.

'మన్నించండి ప్రభు. మాకు మీ దేశం కొత్త. అందుకని అన్నీ తిరిగి చూస్తున్నాను. ఒక్కమాట. యిక్కడున్న ఐదవ గదిలో రెండు సీసాలు కనిపించాయి. అవేమిటో మాకు తెలియదు. మా రాకుమార్తె వాటిని పొరపాటున వాడకుండా అవేమిటో సెలవివ్వండి' అంది బాందీ.

'అవి మహిమ సీసాలు. ఎర్రదాన్ని వాడితే స్పృహ పోతుంది. పచ్చదాన్ని వాడితే స్పృహ వస్తుంది' అన్నాడు ముసలాయన.

ఆ ముక్క వినగానే దొరికింది దారి అనుకుంది బాందీ.

గబగబా రాకుమార్తె దగ్గరకు వెళ్లి 'అమ్మా ఇది ఏం దేశమో, ఏం లోకమో, పలకరించడానికి ఒక్క పిట్ట కూడా దొరకలేదు. పదండి. రాత్రవుతూ వుంది. నాలుగు మెతుకులు తిని నిద్రపోదాం' అని తొందర చేసింది.

రాకుమార్తెకు తెలియకుండా ఎర్రరంగు ద్రావణం కలిపిన అన్నాన్ని ఆమెకు పెట్టి, తను మామూలు అన్నం తినింది. ఇంకేముంది? రాకుమార్తె స్పృహతప్పి పడిపోయింది. బాందీ ఏమో రాకుమార్తె అవతారం దాల్చింది.

మంచి అర్ధరాత్రి వేళ, రెక్కలు టపటపలాడే పల్లకీలో ఛమ్ ఛమ్ ఛమ్ అని శబ్దం చేస్తూ పై నుంచి కిందకి 'పరేస్తాన్ క పరా' దిగాడు. అతడు యింత అందగాడంట, యింత అందగాడంట చూడ్డానికే కళ్లు చాలనంత అందగాడంట.

అతణ్ణి చూడగానే బాందీ మనసు యింకా మారిపోయింది. ఈ అందగాణ్ణి ఎలాగైనా సొంతం చేసుకోవాలి అనుకుంది.

పరేస్తాన్‌క పరా బాందీదాన్ని నఖశిఖం చూసి, ఆవిడదే పెద్ద అందం అని మురిసిపోయి 'నువ్వేనన్నమాట నా రాకుమారివి' అని తెల్లవార్లు గడిపి వెలుగొచ్చే సమయానికి వెళ్లిపోయాడు.

అతణ్ణి అలా వెళ్లనిచ్చి, రాకుమార్తె వేషం తీసేసి మళ్లీ మామూలుగైపోయింది బాందీ. పచ్చరంగు ద్రావణం చల్లి రాకుమార్తెను లేపి కూర్చోబెట్టింది.

రోజులు యిలాగే గడుస్తున్నాయి. పగటిపూట రాకుమార్తె రాకుమార్తెగా వుంటోంది. రాత్రయితే బాందీలా పడి నిద్రపోతోంది. బాందీ పగటిపూట బాందీలాగే వుంటోంది. రాత్రయితే రాకుమార్తెలాగా అవతారం ఎత్తుతోంది.

ఒకరోజు ఉన్నట్టుండి పట్టపగలు 'పరేస్తాన్ క పరా'కు చెందిన ఏడుగురు అక్కచెల్లెళ్లు ఊడిపడ్డారు. తమ్ముడి భార్యను చూసి పోదామని వాళ్లందరూ తీపితో, మిఠాయితో బిలబిలమని దిగిపోయేసరికి బాందీ కంగారుపడి పక్కకు తప్పుకుంది.

ఏడుగురు అక్కచెల్లెళ్లూ తమ తమ్ముడి భార్యను కళ్లారా చూసుకుని, మెటికలు విరిచి, 'నీ అందం ముందు మా గంధర్వకన్యల అందం ఎంతమ్మా' అని మురిసిపోయి, 'యిదిగో ఈ తీపి తిను' అని రాకుమార్తెకు తినిపించబోయారు.

'నాకు వద్దు' అంది రాకుమార్తె మొహమాటంగా.

'ఏమమ్మా. మా తమ్ముడు తెచ్చినవైతే తింటావా. మేము తెచ్చినవి తినవా?' అన్నారు వాళ్లు పరాచికంగా.

రాకుమార్తె ఆశ్చర్యపోయింది. 'మీ తమ్ముడుగారు రావడం ఏంటి? నాకు పెట్టడం ఏంటి?' అంది విస్తుపోతూ.

ఏడుగురు అక్కచెల్లెళ్లకు అనుమానం వచ్చేసింది. యిక్కడేదో మతలబు వుంది అనుకొని అంజనం వేసి చూస్తే బాందీ కనిపించింది.

'అయ్యో బంగారుతల్లి... నీతోపాటు వున్న నీ బాందీ నీ మీద నీచానికి ఒడిగట్టి నీ స్థానాన కూర్చుని మా తమ్ముడితో కులుకుతోంది. ఈ విషయంలో మేము నీకేమీ సాయం చేయలేము. అసలు మాకు నిన్ను చూడటానికే యిజాజత్ (అనుమతి) లేదు. దొంగతనంగా వచ్చాము. ఈ విషయంలో జోక్యం చేసుకుంటే మా తలకాయలు లేచిపోతాయి. నిన్ను నువ్వే కాపాడుకొని నీ స్థానం పొందమ్మా' అని నాలుగు ఏడ్పులు ఏడ్చి వెళ్లిపోయారు.

ఓహో యిదా సంగతి అనుకున్న రాకుమార్తె ఆరోజు రాత్రి అన్నం తిన్నట్టుగా నటించి, నిద్రపోయినట్టుగా పడుకుంది. ఆమె నిజంగానే పడుకుందనుకున్న బాందీ గబగబా సింగారించుకుని కూర్చుంది.

కాసేపటికి ఛమ్ ఛమ్ ఛమ్ అంటూ 'పరేస్తాన్ క పరా' వచ్చాడు. బాందీ దానితో నవ్వుకుంటూ కబుర్లకు దిగాడు. అప్పుడు రాకుమార్తె నెమ్మదిగా లేచి వెళ్లి చూసింది. ఆమె గుండెలు కాలిపోయాయి. పిచ్చి కోపం వచ్చింది.

'జహాపనా. బాందీదానికి చెవులు తెగ్గోసే రోజులు దగ్గర పడ్డాయి' అని అరిచింది.

ఆ మాటలు 'పరా'కు వినిపించలేదు. బాందీకి వినిపించాయి. ఓయమ్మో దీనికి రహస్యం తెలిసిపోయింది అనుకొని గబాల్న మంచం మీదకు దొర్లి అడ్డంగా పడుకుంది.

'పరా' కంగారుపడ్డాడు. 'ఏమైంది ఏమైంది' అని అడిగాడు.

'చూశారా నా బాందీదాని మాటలు. నాకు తోడు వుంటుంది గదా అని మా అమ్మా నాన్న పంపితే నేను మీ అంత అందగాడికి భార్య అయ్యాననే కుళ్లుతో 'రాకుమార్తె ముండకు చెవులు తెగ్గోసే రోజులొచ్చాయి' అని అరుస్తోంది. యిక్కడ నేను ఒక్క క్షణం కూడా వుండలేను. పదండి వెళ్లిపోదాం' అంది.

'పరా'కు కోపం వచ్చింది. బాందీదానికి అంత అహంకారమా అని క్షణాల్లో కోటని గీటని మాయం చేసేసి, పల్లకీలో బాందీని కూర్చోబెట్టుకుని ఆకాశమార్గాన బయలుదేరబోయాడు. యింక రాకుమార్తె ఏకాకి గదా. అందుకని ఆమె గబగబా పల్లకీ వెనుకే పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్లి అది పైకి ఎగురుతుండగా దాని కాలు పట్టుకుంది.

పల్లకి ఎగిరి ఎగిరి చాలా దూరం ప్రయాణించింది. ప్రయాణించాక 'పరేస్తాన్'కు సమీపించింది. యింక అంతఃపురం వస్తుంది అనగా ఎత్తు తగ్గేసరికి దానికి వేలాడుతున్న రాకుమార్తె గంధం చెట్టుకు తగులుకుని కింద పడిపోయింది.

ఆమె పడినచోట ఒక ముసలామె యిల్లు వుంది. ఆ ముసలామె అంతఃపురంలో పూలు కట్టే ముసలామె.

రాకుమార్తెను చూసి 'ఎవరమ్మా నువ్వు?' అని అడిగింది.

'అవ్వా. నేను ఎవరూ లేని యతీమ్ (అనాధ)ని. నీ దగ్గర నాలుగు నాళ్లు వుంచుకో' అంది రాకుమార్తె. సరే అని ఉంచుకుంది ముసలామె.

సరే రోజులు అట్లట్ల గడుస్తున్నాయి. ముసలామె ఏమో అంతఃపురానికి వెళ్లి బాందీదానికి పూలు యిచ్చి వస్తా వుంది.

ఒకరోజు రాకుమార్తె 'అవా అవా. ఈరోజు నేను పూలు కడతాను. తీసుకెళ్లి మీ మహరాణికి యివ్వు' అంది.

సరే అని రాకుమార్తె అల్లిన పూలని తీసుకెళ్లి బాందీదానికి యిచ్చింది ముసలామె. బాందీకి ఆ పూలు ఎంతో నచ్చాయి.

'ఇవి ఎవరు కట్టారు?' అని అడిగింది.

'దూరదేశం నుంచి నా మనవరాలు వచ్చిందమ్మా. అది కట్టింది' అంది ముసలామె.

'రేపు నీ మనవరాలిని మహలుకు పంపు. నేను జడ కుట్టించుకోవాలి' అంది బాందీ.

వచ్చి ఈ సంగతి చెప్పింది ముసలామె. ఆ అదనుకోసమే ఎదురుచూస్తున్న రాకుమార్తె 'పరేస్తాన్ క పరా' పేరున ఒక ఉత్తరం రాసింది - ఏమని?

'ఓరి అధముడా! నువ్వు 'పరేస్తాన్ క పరా'వి ఎలా అవుతావు? రాకుమార్తె ఎవరో, బానిస స్త్రీ ఎవరో కూడా పోల్చుకోలేని నువ్వు ఒక రాజువేనా? నీకు ఇంగితజ్ఞానం అనేది వుందా? ఏ బానిస స్త్రీ అయినా 'రాకుమార్తె ముండకు చెవులు తెగ్గోసే రోజులు వచ్చాయి' అని చెప్పే సాహసం చేస్తుందా? నేను రాకుమార్తెను. నీ దగ్గర వున్నది నా బాందీ. నన్ను మోసం చేసి నీకు భార్యగా వేషం కట్టింది. అది చూసి కోపంతో నేను 'బాందీదానికి చెవులు తెగ్గోసే రోజులు దగ్గర పడ్డాయి' అని అరిస్తే ఆ ముక్క వినిపించుకోకుండా బాందీదాని మాటలు నమ్మి నన్ను నానా బాధలు పెట్టావు. మగాళ్లలో యింత తెలివితక్కువ వాళ్లు వుంటే వాళ్లను మగాళ్లు అని పిలవాల్సిన పనిలేదు. నువ్వు మగాడివి కావు' అని రాసింది.

మరుసటి రోజు పాత గుడ్డలు వొంటికి చుట్టుకుని, ముఖానికి మసి పూసుకుని, కాస్త కుంటి నడక నడుచుకుంటూ మారువేషంతో మహలుకు పోయింది. అక్కడ బాందీకి జడకుట్టి అందులో ఉత్తరం దాచి ఏమీ ఎరగనట్టుగా ఇంటికి వచ్చేసింది.

ఆ రాత్రి అత్తరుగిత్తరు పూసుకుని ఎప్పటిలాగే బాందీ దగ్గరకు వచ్చాడు పరా. వచ్చి, దగ్గరకు తీసుకుని జడలో వున్న ఉత్తరాన్ని చూశాడు. చప్పుడుకాకుండా దానిని చదువుకున్నాడు.

చదువుకున్న వెంటనే బాందీతో 'యిప్పుడే వస్తానుండు',అనేసి నేరుగా ముసలామె యింటికి వచ్చాడు.

అతడు వచ్చేటప్పటికి, అతడు వస్తాడని ముందే ఊహించిన రాకుమార్తె స్నానం గీనం చేసి, చీరాగీరా కట్టుకుని పూలూగీలూ పెట్టుకొని నిలుచుని వుంది.

ఆమె సౌందర్యానికి మతిపోయింది 'పరా'కు. ఇంత అందగత్తె భార్యను వుంచుకొని, ఇన్నాళ్లు బుద్ధితక్కువై వికారపు బానిస స్త్రీతో కాపురం చేశానే అని కుంగిపోయాడు.

'రాణీ. తప్పయిపోయింది. క్షమించు' అని కాళ్లావేళ్లా పడ్డాడు.

రాకుమార్తె క్షమించలేదు. ఎన్ని మాటలు అనాలో అన్ని మాటలు అని వెనక్కి పంపించేసింది.

దీనికంతటికీ కారణమైన బందీదాని మీద 'పరా'కు చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది. పిడికత్తి చేతబట్టి నేరుగా మహలుకు వెళ్లి, తియ్యటి మాటలు వల్లిస్తూ బాందీదాని రెండు చెవులూ కోసేశాడు. ఆ తర్వాత ఆమెను సున్నపు బట్టిలో పాతరేశాడు.

ఇది తెలిసిన రాకుమార్తె హాయిగా ఆమె అమ్మానాన్న దగ్గరకు చేరుకుంది. ఆ తర్వాత 'పరా' వచ్చి ఆమెను కాపురానికి తీసుకెళ్లాడో లేదో ఎవరూ చెప్పలేకపోతున్నారు. కొందరు తీసుకెళ్లాడని అంటారు. కొందరు తీసుకెళ్ల లేదని అంటారు.